

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๕๘๘/๒๕๖๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๙ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

คดีของศาลจังหวัดนนทบุรี

หมายเลขดำที่ พ.๗๘๖/๒๕๖๑

ระหว่าง { ธนากรกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โจทก์
นางประพิศ มานะธัญญา ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า บริษัทจัมโบ้ ยูเนี่ยน จำกัด เป็นลูกค้าสินเชื่อของโจทก์ บริษัทดังกล่าว ออกตั๋วสัญญาใช้เงิน ๓ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๔,๙๙๗,๓๑๙ บาท และนำมาทำสัญญาขายตั๋วสัญญาใช้เงิน กับโจทก์ ตกลงชำระดอกเบี้ยตามอัตราและวิธีการที่กำหนดไว้ในสัญญา และประกาศโจทก์ มีจำเลยทั้งสองทำสัญญาค้ำประกันเป็นประกันการชำระหนี้ ต่อมาบริษัทดังกล่าวผิดนัด โจทก์ทวงถาม ให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้แล้ว แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระหนี้ พร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

จำเลยทั้งสองให้การต่อสู้คดีหลายประการและให้การว่า คดีนี้เป็นคดีผู้บริโภค ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยทั้งสองยื่นคำร้องขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค ตามมาตรา ๑๙ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่

/ตามกฎหมาย ...

ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ ได้ความตามคำฟ้องและคำให้การว่า โจทก์ประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์และรับซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินจากบริษัทจำโป้ ยูเนียน จำกัด โดยเรียกดอกเบี้ยเป็นค่าตอบแทนตามทางการค้าปกติของตน โจทก์จึงอยู่ในฐานะผู้ให้บริการ และเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓ ส่วนบริษัทดังกล่าวเป็นนิติบุคคล ประเภทบริษัทจำกัด จัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบการค้าแสวงหากำไร บริษัทดังกล่าวทำสัญญา ขายตั๋วสัญญาใช้เงินกับโจทก์วงเงินสูงถึง ๔,๙๙๗,๓๑๙ บาท ส่อแสดงว่านำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน ในกิจการค้าอันเป็นการแสวงประโยชน์โดยตรงทางธุรกิจจากเงินที่ได้รับอีกต่อหนึ่ง บริษัทดังกล่าว จึงมิใช่ผู้บริโภค แต่เป็นผู้ประกอบธุรกิจตามบทบัญญัติดังกล่าวเช่นเดียวกันกับโจทก์ หากมีคดี ระหว่างโจทก์กับบริษัทดังกล่าวย่อมมิใช่คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจซึ่งพิพาทกัน เกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการตามพระราชบัญญัติ วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) ทั้งไม่เข้าเกณฑ์เป็นคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๒) ถึง ๓ (๔) เมื่อโจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองในฐานะผู้ค้าประกันรับผิดชอบในมูลหนี้ตามฟ้อง จึงไม่เป็นคดีผู้บริโภคเช่นกัน

วินิจฉัยว่าไม่เป็นคดีผู้บริโภค

